

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoP/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119209704
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4119209704.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Marty Polyákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Q. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Z. E., dieťa rodičov: matky M. T. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. K. XXX, zastúpenej JUDr. Zuzanou Bártovou, advokátkou so sídlom Nitra, Farská 25 a otca M. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. K. XXX, o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Nitra z 21. januára 2020, č. k. 24P/236/2019-85, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 24P/296/2017-97 zo dňa 27. 02. 2018 tak, že otcovi zvýšil vyživovaciu povinnosť na maloletú Q. Y., nar. XX. XX. XXXX (ďalej len „maloletá“) zo sumy 190 eur na sumu 260 eur mesačne počnúc dňom 01. 09. 2019, ktoré uložil otcovi platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zročné výživné za čas od 01. 09. 2019 do 31. 01. 2020 v sume 350 eur otcovi uložil zaplatiť v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že matka maloletej sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na maloletú na sumu 500 eur mesačne od 01. 08. 2019 odôvodňujúc svoj návrh zmenou pomerov na strane maloletej od posledného rozhodnutia. Zistil, že naposledy bolo o vyživovacej povinnosti otca na maloletú rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 24P/296/2017-97 zo dňa 27. 02. 2018, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca na maloletú zo sumy 170 eur na sumu 190 eur mesačne počnúc dňom 18. 07. 2017. V čase tohto rozhodnutia bola matka maloletej zamestnaná u toho istého zamestnávateľa ako v súčasnej dobe a za posledných 12 mesiacov dosiahla priemerný čistý mesačný príjem 1.768,69 eura. Otec maloletej bol taktiež zamestnaný u súčasného zamestnávateľa, kde dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 1.709,46 eura. Obaja rodičia mali vyživovaciu povinnosť aj k ďalšiemu spoločnému dieťaťu v tom čase už plnoletému synovi M. pričom vyživovacia povinnosť otca bola určená rozhodnutím súdu vo výške 280 eur mesačne. Na strane maloletej mal preukázané, že od septembra 2019 začala maloletá navštevovať 1. ročník A. U. v G. na L. XX. Matke tak pribudli výdavky spojené s cestovaním maloletej do G. v sume cca 40 eur mesačne. Zistil, že matka na začiatku školského roka uhradila príspevok do ZRŠ 20 eur, poplatok za učebnice angličtiny 10 eur, poplatok za lyžiarsky kurz 25 eur, exkurziu na hrad 2,50 eura, oblečenie na prax 70 eur. Ďalej uhradila maloletej očkovanie proti rakovine krčka maternice zatiaľ vo výške 420 eur za dve vakcíny (ešte jej bude aplikovaná jedna vakcína). Podľa vyjadrenia matky maloletá má absolvovať v rámci školy

výlet do L., ktorý bude stáť 300 eur a predpokladané vreckové bude 200 eur. Je nutné zakúpiť nový notebook. Matka uviedla, že býva spolu so synom a maloletou v rodinnom dome, ktorý má vo svojom vlastníctve, ktorú nehnuteľnosť nadobudla vyporiadanim BSM. Syn M. navštevuje 1. ročník E. F. vo J. a to od septembra minulého roka. U tohto dieťaťa prišlo k zníženiu nákladov súvisiacich s poplatkom za internát zo 150 eur na 50 eur a tiež prišlo v dôsledku zmeny školy z K. do J. k zníženiu výdavkov na jeho dopravu. Okrem toho má matka so synom ďalšie výdavky súvisiace s jeho každodennými potrebami ako aj potrebami spojenými so štúdiom. Na strane matky ďalej zistil, že v dome platí poplatky spojené s bývaním ako sú plyn, elektrina, internet, TV 166,77 eura mesačne a výdavky na žumpu, smetné, vodu a daň z nehnuteľnosti cca 13,50 eura mesačne. Matka mesačne spláca úvery spolu po 429,04 eura. Tiež platí poisťky sebe, deťom, poistenie auta, domu a bytu spolu vo výške 282 eur mesačne, poplatky za telefón sebe, dcére a synovi M. spolu vo výške 56 eur mesačne. Podľa vyjadrenia matky sú ich mesačné výdavky na dovolenky, výlety, kultúru a záujmy cca vo výške 300 až 400 eur mesačne. V októbri 2019 matka predala byt v W., ktorý mala vo svojom výlučnom vlastníctve a to za sumu 80.000 eur. Tieto finančné prostriedky odložili pre potreby detí. V predchádzajúcom období mala čistý príjem z prenájmu tohto bytu cca 150 eur mesačne. Dodal, že matke oproti stavu počas predchádzajúceho konania odpadli výdavky spojené s poplatkami za doučovanie maloletej, čo bolo mesačne cca 96 eur. Matka spolu s maloletou v tom čase absolvovali aj cvičenia s osobnou trénerkou, za ktoré matka platila spolu mesačne cca 150 eur. K príjmu matky uviedol, že dosahuje u svojho zamestnávateľa M. Q. A. s.r.o. priemerný čistý mesačný príjem spolu s daňovým bonusom 2.423,56 eura. Na strane otca mal preukázané, že býva aj naďalej spolu so svojou manželkou v rodinnom dome spolu s dvomi deťmi manželky O. a O., obe narodené XX. XX. XXXX. Výživné na tieto deti bolo aktuálne zvyšované a to zo sumy 80 eur mesačne na každé dieťa na sumu 140 eur mesačne na každé dieťa počnúc dňom 01. 05. 2018 (rozhodnutie Krajského súdu v Nitre nadobudlo právoplatnosť 27. 12. 2019). Manželka otca bola zamestnaná v predchádzajúcom období u zamestnávateľa M. A., O., kde dosahovala priemerný čistý mesačný príjem 352 eur. Od 17. 09. 2019 sa zamestnala u zamestnávateľa O. O. kde sa jej príjem podstatným spôsobom zvýšil. Manželka otca dosiahla za mesiac október 2019 čistú mzdu 661,55 eura, za mesiac november 2019 - 632,77 eura a za mesiac december 2019 - 646,75 eura. Zakúpili motorové vozidlo, jazdené za celkovú sumu 13.085 eura s tým, že akontáciu vo výške 7.500 eur financoval otec z finančných prostriedkov, ktoré získal refinancovaním hypotéky - jej navýšením. Mesačné splátky leasingu sú 150,32 eura. Aktuálna splátka hypotéky otca je mesačne 171,04 eura. Obe deti navštevujú 4. ročník ZŠ, výdavky v školskej jedálni sú 15 eur štvrťročne na každého. Ďalšie výdavky súvisia so stravou, oblečením, školskými potrebami a pomôckami a každodennými potrebami pre tieto deti. Rodina otca vlastní ešte jedno motorové vozidlo, rok výroby 2005, ktoré otec využíva na súkromné účely. Otec dosahuje u svojho zamestnávateľa A. priemerný čistý mesačný príjem 2.079,94 eura. Náklady otca spojené s bývaním predstavovali mesačne poplatky za plyn 100 eur, elektrinu 36 eur, sipo 4,64 eura, Telekom 29,60 eura, internet 12 eur, Digi TV 12,60 eura, spláca mesačne splátky pôžičky zo Štátneho fondu rozvoja bývania vo výške 129,46 eura. Manželka otca si platí poisťku vo výške 15 eur a 14,67 eura. Rodine otca vznikajú aj ďalšie jednorazové ročné náklady ako sú poplatky za diaľničné známky, povinné zmluvné poistenie, servis vozidiel, poplatok za smetné, daň z nehnuteľnosti a poistenie domácnosti. Otec má aj naďalej zvýšené výdavky spojené s výkonom jeho povolania, kedy musí navštevovať z dôvodu udržiavania fyzickej kondície posilňovne, strelnicu a podobne.

2. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného bol podaný dôvodne, pretože od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie vyživovacej povinnosti otca. Zmenu pomerov vzhliadol v súvislosti so zvýšeným vekom maloletej, zmenou školy, teda že od septembra 2019 začala navštevovať strednú školu mimo miesta bydliska, čím prišlo k výraznejšiemu zvýšeniu nákladov súvisiacich s poplatkami za cestovné, poplatkami spojenými s absolvovaním rôznych školských výletov a exkurzií. Tiež v súvislosti s vekom dieťaťa a s jeho aktuálnym rastom konštatoval zvýšené náklady spojené so zabezpečením oblečenia, obuvi a každodenných potrieb. Zároveň však zistil, že prišlo aj k odbudnutiu niektorých výdavkov matky, ktoré existovali v čase posledného rozhodnutia súdu, ako sú napr. poplatky za doučovanie, resp. k ich zníženiu, ako je napr. poplatok za cvičenie. Zistil tiež, že matke sa znížili náklady spojené so zabezpečením potrieb plnoletého syna M. (cestovné, poplatok za internát). K zmene pomerov na strane matky prišlo aj vo sfére príjmovej, pretože v čase poslednej úpravy výživného dosahovala priemerný čistý mesačný príjem 1.768,69 eura a v súčasnej dobe dosahuje tento vo výške 2.423,56 eura, teda jej príjem sa zvýšil podstatným spôsobom o 654,87 eura. Zmenu pomerov konštatoval aj v oblasti vlastníctva nehnuteľnosti, kedy sa majetok matky (byt v W.) pretransformoval po jeho predaji do finančných prostriedkov v objeme 80.000 eur. Podstatnú zmenu pomerov vzhliadol aj na strane

otca maloletej, ktorý v čase poslednej úpravy výživného dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 1.709,46 eura a v súčasnej dobe dosahuje tento vo výške 2.079,94 eura. K zvýšeniu príjmu otca tak prišlo podstatným spôsobom o 370,48 eura. Dodal, že od októbra 2019 sa zvýšil aj príjem manželky otca a prišlo i k zvýšeniu príjmov do rodiny vo forme zvýšeného výživného na maloleté deti manželky otca. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti mal za to, že výživné, ktoré bolo naposledy určované, už aktuálne nezodpovedá možnostiam a schopnostiam rodičov a bolo potrebné toto zmeniť. Uviedol, že návrhu matky na zvýšenie výživného nevyhovel v plnom rozsahu z dôvodu, že aj matka je povinná zo svojho zvýšeného príjmu zabezpečovať primeraným spôsobom zvýšené náklady na maloletú a tiež ďalšie potreby dieťaťa a tým zvyšovať jeho životnú úroveň. V prípade, ak by matka prispela na výživu maloletej Q. minimálne takou sumou ako otec dieťaťa, pričom časť svojej vyživovacej povinnosti matka ešte stále vyvažuje aj osobnou starostlivosťou o dieťa, mala by na zabezpečovanie potrieb maloletej mesačne k dispozícii sumu 520 eur plus 24,34 eura prídavky na dieťa, ktorú sumu považoval za dostatočnú na pokrytie základných životných i odôvodnených potrieb maloletej. K vyjadreniu matky ohľadne zvýšenia príjmu otca od januára tohto roka poukázal na tú skutočnosť, že pokiaľ by aj prišlo k jeho zvýšeniu o sumu, ktorú uvádzala matka, relevantnosť tejto skutočnosti by nastala až po uplynutí určitého časového obdobia, nakoľko pri určovaní výšky výživného vychádzal z priemerného čistého mesačného príjmu rodičov vypočítaného z ich všetkých príjmov za posledných 12 mesiacov. Zaoberal aj názorom matky ohľadne percentuálneho určenia výživného z príjmu povinného rodiča, že podľa zaužívanej súdnej praxe v Slovenskej republike platí, že výživné, ktoré hradí povinný rodič na všetky deti, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť, by malo predstavovať 20 až 30% jeho čistého príjmu, samozrejme s prihliadnutím na individuálne okolnosti každého konkrétneho prípadu dodal, že v prípade vyživovacej povinnosti otca pri dvoch výživou odkázaných deťoch, by sa táto suma pohybovala od 416 eur až do 624 eur. Za súčasného zvýšenia výživného činí suma spolu na obe deti 540 eur. Takto určenú výšku výživného na maloletú tak považoval za adekvátnu výške priemeru percentuálneho určenia výživného, pričom pri maloletej nezistil žiadne mimoriadne výdavky. Zvýraznil tiež, že výživné musí mať aj určitú výchovnú funkciu. V závere uviedol, že matka v konaní žiadnym spôsobom nepreukázala, že by životná úroveň otca bola vyššia ako životná úroveň maloletej. Z vyššie uvedených dôvodov zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na sumu 260 eur mesačne od 01. 09. 2019, kedy maloletá začala navštevovať strednú školu mimo miesta bydliska a kedy prišlo aj ku kumulácii výdavkov spojených s návštevou tejto školy. Otcovi tak vzniklo zameškané výživné vo výške 350 eur ($260 - 190 = 70 \times 5$ mesiacov = 350), ktoré zaviazal otca uhradiť k rukám matky v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil s poukazom na ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

4. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka domáhajúc sa jeho zmeny a určenia vyživovacej povinnosti otca na maloletú vo výške 350 eur mesačne od 01. 09. 2019 a zaplataenia ročného výživného. Zvýraznila, že pôvodne navrhovala zvýšiť výživné na maloletú na sumu 500 eur mesačne dôvodiac zmenou pomerov na strane maloletej a zmenou pomerov na strane otca a v priebehu konania, po preukázaní pomerov na strane otca, skorigovala sumu navrhovaného výživného na sumu adekvátnu zárobkovým a majetkovým možnostiam a schopnostiam otca. Mala za to, že súd správne zhodnotil potrebu a predpoklady na zvýšenie výživného na maloletú, ale nie celkom dôsledne a správne určil výšku zvýšeného výživného. K preukázaným výdavkom otca uviedla, že tieto hradia otec spolu s jeho manželkou a súvisia buď s ich vlastníctvom v BSM (hypotéka, ŠFRB, vozidlo KIA) alebo sa týkajú energií či služieb spojených s ich spoločným bývaním. Mala za to, že tieto výdavky nemožno pripisovať len na vrub otca, keďže manželka otca riadne pracuje a má príjem, žijú v spoločnej domácnosti a vlastní majetok v BSM. Poprela tiež otcovi vyčíslené výdavky na deti jeho manželky, ktoré v žiadnom prípade nemožno považovať za jeho oprávnené výdavky, pretože nie je ich biologickým otcovi a nemôžu byť akceptované na úkor jeho biologickému dcéry. Deti manželky otca majú svojho biologického otca, ktorému bolo dokonca aktuálne aj zvýšené výživné na sumu spolu 280 eur. Opätovne vyčísliť oprávnené mesačné výdavky otca na bývanie, na udržanie BSM, dokonca aj na udržiavanie fyzickej kondície z dôvodu druhu ním vykonávanej práce na sumu cca 500 eur. K zisteným pomerom na jej strane uviedla, že bolo konštatované podstatné zvýšenie jej príjmu a mala za to, že uvedené nemá vplyv na určenie výživného povinnému rodičovi, pretože nemá povinnosť nahrádzať vyživovaciu povinnosť otca. Zvýraznila, že o maloletú sa predovšetkým stará osobne a tiež si voči nej riadne plní svoju vyživovaciu povinnosť. Za irelevantné považovala i konštatovanie o zmene pomerov na jej strane v dôsledku predaja nehnuteľnosti, ktorú predtým prenajímala. Uviedla, že jej výdavky na maloletú nepredstavujú

mesačne len 260 eur, ale sú neporovnateľne vyššie mesačne, ako výživné určované otcom. Dodala, že súd prvej inštancie v konaní nedostatočne zohľadnil skutočnosť, že otec žiadnym iným spôsobom na maloletú neprispieva, osobne sa s ňou nestretáva, čo potvrdil aj vo výpovedi na pojednávaní. Suma výživného tak predstavuje jediný a konečný finančný výdavok otca na maloletú. Tvrdila, že suma 260 eur nezodpovedá majetkovým a zárobkovým možnostiam otca, ktoré plne zdôvodňujú výšku výživného minimálne vo výške 330 eur mesačne, a to s ohľadom na tabuľku výživného na rok 2020, aplikovanej v Českej republike. Opätovne poukázala na zákonné zvýšenie príjmu otca od 01. 01. 2020, ktoré súd nesprávne zohľadnil s odôvodnením, že príjem otca posudzoval podľa priemeru za posledných 12 mesiacov. Zvýraznila, že žiadna výška výživného by u maloletej nespôsobila demotiváciu v jej štúdiu, či v následnom jej profesijnom smerovaní.

5. K odvolaniu matky sa vyjadril písomným podaním kolízny opatrovník, v ktorom navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že bolo dôvodné zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca na maloletú tak, ako správne učinil súd prvej inštancie.

6. K odvolaniu matky sa vyjadril i otec písomným podaním, v ktorom zvýraznil, že nenamietal v konaní zvýšenie výživného. Uviedol, že matkou uvedená korekcia výšky výživného na sumu 350 eur bola nadhodnotená a dodal, že matka vo svojom návrhu uviedla svoje výdavky na maloletú v sume 473,90 eura. Mal za to, že v konaní sa preukázalo, že práve životná úroveň matky je nadštandardná. Uviedol, že príjem jeho manželky je len 600 eur mesačne, preto manželke pomáha s jej nákladmi na domácnosť a na deti. Zvýraznil matkou vytýkanú potrebu dvoch áut v ich rodine, pretože sú potrebné na zabezpečenie ich základných potrieb a bežného života okolo detí.

7. Matka vo svojej replike uviedla, že ňou požadovaná výška výživného zodpovedá majetkovým pomerom otca. Výhradu otca o poukazovaní na jeho údajnú nadštandardnú úroveň označila za irelevantnú. Zvýraznila, že výdavky otca v jeho súčasnom manželstve nemajú prednosť pred základnou zásadou pri určovaní vyživovacej povinnosti k biologickým deťom otca, ktorá má prednosť pred akýmkoľvek inými výdavkami rodiča. Zotrvala na názore, že vlastníctvo dvoch motorových vozidiel v rodine (ešte navyše okrem služobného vozidla) je určite nadštandardnou položkou, ktorú si bežná rodina dovoliť nemôže. Požadovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a určil otcovi výživné na maloletú vo výške 350 eur mesačne, počnúc 01. 09. 2019.

8. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65 - § 67 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), prejednal odvolanie matky bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) za splnenie povinnosti ustanovenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie týkajúce sa veci samej, správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke. Komplexne posúdil pomery účastníkov ich výsluchmi a šetrením pomerov u oboch a z takto vykonaného dokazovania konštatoval správne právne závery. Z dokazovania vykonaného v prvoinštančnom konaní nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia v otázkach týkajúcej určenia vyživovacej povinnosti otca, zročného výživného a o náhrade trov konania. Nakoľko odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v napadnutých častiach, využijúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

11. Predmetom konania je návrh matky na zvýšenie výživného na maloletú Q. Y., nar. XX. XX. XXXX, zo sumy 190 eur na 500 eur mesačne s účinnosťou od 01. 08. 2019. Svoj návrh zdôvodnila zmenou pomerov od poslednej úpravy výživného, ktorá bola vykonaná v roku rozsudkom Okresného súdu Nitra

pod sp. zn. 24P/296/2017 zo dňa 27. 02. 2018, odkedy otec platil na maloletú výživné v sume 190 eur mesačne. Dôvodila, že maloletej sa od uvedenej doby podstatne zvýšili náklady, od septembra 2019 bude navštevovať strednú školu, ako i zmenou pomerov na strane otca, ktorého životnú úroveň označila za nadštandardnú. Vo svojom záverečnom návrhu matka požadovala zvýšenie výživného na sumu 16-22% z čistého príjmu otca, teda v sume 332 až 460 eur mesačne. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zvýšil výživné na maloletú otcovi zo sumy 190 eur mesačne na sumu 260 eur mesačne počnúc dňom 01. 09. 2019 a rozhodol o zročnom výživnom otca za čas od 01. 09. 2019 do 31. 01. 2020, ktoré činilo sumu 350 eur a túto sumu uložil otcovi uhradiť k rukám matky v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Matka v odvolaní namietala výšku určenej vyživovacej povinnosti, ktorú označila za nezodpovedajúcu zistenému skutkovému stavu a majetkovým pomerom otca, požadovala zvýšenie vyživovacej povinnosti otca od 01. 09. 2019 na sumu 350 eur mesačne.

12. Podľa § 62 ods. 1 - 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

13. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

14. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

17. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa a vzniká jeho narodením (§ 7 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Naproti tomu stojí vyživovacia povinnosť obidvoch rodičov k deťom, ktorá im vyplýva priamo zo zákona. Ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine zabezpečuje deťom výživné od ich rodičov do toho času, pokiaľ nie sú schopné samy sa živiť; nerozoznáva pritom deti maloleté, plnoleté a z hľadiska veku tieto nároky nediferencuje. Podmienky nároku maloletých aj plnoletých detí na výživné sú teda rovnaké; vyživovacia povinnosť rodičov k nim preto končí v prípade, že preukázali schopnosť samy sa živiť, resp., s ohľadom na konkrétne okolnosti majú takúto možnosť. Kedy nastane takýto faktický stav, závisí od okolností daného prípadu, pričom medzi rozhodujúce kritériá na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, vykonávať prácu a pod. Súhrnne tak možno konštatovať, že dieťa je schopné samé sa živiť vtedy, ak je schopné samostatne uspokojovať svoje potreby. V zásade túto schopnosť nadobúda každé dieťa ukončením prípravy na budúce povolanie, či už vo forme stredoškolského alebo vysokoškolského štúdia, pokiaľ tomu nebránia významné okolnosti na strane dieťaťa, ako napr. zdravotný stav.

18. Pri rozhodovaní o určení vyživovacej povinnosti súd musí vychádzať zo všeobecného ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti,

obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami, ako aj majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelávanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, rekreačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. V tejto súvislosti je významné i ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, ktoré zakotvuje, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Navyiac súd prihliada i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a rovnako tak berie do úvahy prídavky na deti, ktoré sa sčasti podieľajú na úhrade potrieb detí.

19. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia len zvyrazňuje, že správne a vyčerpávajúco boli zistené pomery na strane otca, matky, ako aj maloletej Q.. V tomto smere je nutné skonštatovať správne zistené závery súdu prvej inštancie. Vyživovacia povinnosť otca k mal. Q. bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 24P/296/2017-97 zo dňa 27. 02. 2018, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca na maloletú zo sumy 170 eur na sumu 190 eur mesačne počnúc dňom 18. 07. 2017. V konaní bolo preukázané, že matka je stále zamestnaná u toho istého zamestnávateľa M. Q. A. s.r.o., ako v čase posledného rozhodnutia o výživnom. V čase posledného rozhodnutia o výživnom za posledných 12 mesiacov dosiahla priemerný čistý mesačný príjem 1.768,69 eura a v čase rozhodovania súdu prvej inštancie dosahovala u svojho zamestnávateľa priemerný čistý mesačný príjem spolu s daňovým bonusom 2.423,56 eura, teda jej príjem sa od posledného rozhodovania o výživnom podstatne zvýšil. Matka v konaní pred súdom prvej inštancie vyčíslila výdavky na maloletú, ktoré sa zvýšili nie len v súvislosti s jej vekom, ale i s nástupom na strednú školu. Maloletá od septembra 2019 začala navštevovať 1. ročník A. U. v G.. V konaní bolo ďalej preukázané, že matka býva spolu s maloletou a dospelým synom M. v rodinnom dome, ktorý má vo svojom vlastníctve. Syn M. navštevuje 1. ročník E. F. vo J. a to od septembra minulého roka a u neho prišlo k zníženiu nákladov súvisiacich s poplatkom za internát zo 150 eur na 50 eur a tiež prišlo v dôsledku zmeny školy z K. do J. k zníženiu výdavkov na jeho dopravu. Výživné na syna M. bolo naposledy určené vo výške 280 eur mesačne. Za užívanie domu matka platí sumu 166,77 eura mesačne, výdavky na žumpu, smetné, vodu a daň z nehnuteľnosti asi 13,50 eura mesačne. Matka mesačne spláca úvery spolu po 429,04 eura, platí poisťky sebe, deťom, poistenie auta, domu a bytu spolu vo výške 282 eur mesačne, poplatky za telefón sebe, dcére a synovi M. spolu vo výške 56 eur mesačne. Matka v októbri 2019 predala byt v W., ktorý mala vo svojom výlučnom vlastníctve, za sumu 80.000 eur, ktorú odložila pre potreby maloletých detí. Na strane otca bolo preukázané, že je stále zamestnaný v SIS, v čase posledného rozhodovania o výživnom dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 1.709,46 eura, v čase predmetného konania v sume 2.079,94 eura, teda tiež prišlo k jeho zvýšeniu. Otec si plní vyživovaciu povinnosť v sume 280 eur mesačne k ďalšiemu spoločnému dieťaťu. Otec býva aj naďalej spolu so svojou manželkou v rodinnom dome spolu s jej dvoma deťmi, na ktoré platí ich biologický otec výživné spolu 280 eur mesačne. Na strane manželky otca bolo zistený príjem za mesiac október 2019 čistú mzdu 661,55 eura, za mesiac november 2019 - 632,77 eura a za mesiac december 2019 - 646,75 eura. V období pred septembrom 2019 dosahovala čistý mesačný príjem v sume 352 eur. Obe deti manželky navštevujú 4. ročník ZŠ.

20. S ohľadom na takto zistený skutkový stav a na oprávnené potreby maloletej, ako i s ohľadom na možnosti, schopnosti a majetkové pomery matky i otca je nutné konštatovať, že súd prvej inštancie správne výživné zvýšil na sumu 260 eur mesačne a správne stanovil i výšku zročného výživného za danú dobu tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie posúdil komplexne pomery účastníkov ich výsluchmi, zabezpečením listinných dôkazov a z takto vykonaného dokazovania konštatoval správne skutkové závery. Odvolací súd dospel k záveru, že bolo nutné pristúpiť k zvýšeniu výživného zo strany otca na maloletú, pretože sa evidentne zmenili pomery tak na strane maloletej, ako aj na strane oboch jej rodičov. Odvolací súd zaoberajúci

sa odvolacími námietkami matky, konkrétne k nedostatočnému zhodnoteniu príjmov, výdavkov a majetkových pomerov otca súdom prvej inštancie, odvolací súd uvedený posúdil a konštatuje, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil príjmy a výdavky na strane otca rozhodne pre určenie výšky výživného, samozrejme i s ohľadom na odôvodnené potreby maloletej a osobné a majetkové pomery matky. Správne prihliadol i na skutočnosť, že otec žije so svojou súčasnou manželkou a jej dvoma deťmi a k námietkam matky uvedeným v odvolaní podotýka, že je prirodzené, že sa podieľa na úhrade nákladov aj na tieto deti manželky, aj keď nie je ich biologickým otcom. Je prirodzené, že ak sa rozhodol žiť so ženou, ktorá má deti z iného vzťahu, nemôže tieto vytesniť z ich rodinného života a týmto deťom sa snaží vytvoriť zdravé rodinné prostredie, ktoré obnáša i úhradu istých nákladov na tieto deti. K pomerom na strane mal. Q. odvolací súd konštatuje, že jej potreby od posledného rozhodnutia o výživnom podstatne vzrástli, je študentkou už strednej školy mimo miesta svojho trvalého pobytu, teda má podstatne zvýšené náklady na štúdium aj v súvislosti s potrebou cestovania a dochádzania, ako i s nákupom školských pomôcok a potrieb. Pokiaľ ide o ostatné životné náklady, uplynula doba vyše 2 rokov od poslednej úpravy výživného, teda bezpochyby vzrástli náklady v súvislosti s jej fyzickým vyspíevaním, ktoré skutočnosti ako všeobecne platné nie je potrebné ani bližšie dokazovať. V konaní bolo preukázané zníženie výdavkov na maloletú v súvislosti s jej doučovaním a cvičením s osobnou trénerkou. Odvolací súd poukazuje na správne konštatovanie súdu prvej inštancie, že i pomery matky sa výrazným spôsobom zmenili, podstatne sa zvýšil jej príjem. Súdom prvej inštancie správne považoval matkou požadované výživné v sume 500 eur mesačne za neprimerane vysoké i k veku maloletej. V tejto súvislosti nedá odvolaciemu súdu tiež podotknúť, že príjem 260 eur zo strany jedného povinného rodiča pre nepĺnoleté dieťa je stanovený pomerne správne jednak k zárobkom rodičov na jednej strane, ale aj v porovnaní s priemerne žijúcou dospelou osobou. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že súdom prvej inštancie určené výživné v plnom rozsahu zohľadňuje odôvodnené potreby maloletej, ako i možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca. Určené výživné otca na maloletú takto plne zodpovedá nielen citovanej zákonnej úprave, ale i zásade rovnakej životnej úrovne detí a rodičov a zohľadňuje i majetkové pomery matky, vek maloletej ako i ponecháva priestor na jeho prípadné zvýšenie, ak príde k nárastu odôvodnených potrieb maloletej v budúcnosti. Suma mesačne určeného výživného 260 eur zo strany jedného povinného rodiča je zodpovedajúca jeho súčasným príjmovým, majetkovým a osobným pomerom na jednej strane a zvýšeným odôvodneným potrebám maloletej Q. na strane druhej.

21. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie správne zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na sumu 260 eur mesačne a to od 01. 09. 2019, teda od času, kedy maloletá začala navštevovať strednú školu mimo miesta bydliska, teda určenie počiatku zvýšenia vyživovacej povinnosti otca je plne súladné s ust. § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine, keď k uvedenému dňu bola preukázaná podstatná zmena pomerov odôvodňujúca zmenu súdneho rozhodnutia o výživnom. Rovnako tak správne súd prvého stupňa stanovil i výšku zročného výživného a podmienky jeho zročnosti postupujúc plne v intenciách § 232 CSP.

22. Odvolací súd považuje za správne napadnuté rozhodnutie aj v časti, v ktorej rozhodol o trovách prvoinštančného konania, ktoré rozhodnutie bolo správne odôvodnené s poukazom na ust. § 52 CMP.

23. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP). Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie podľa § 379 ods. 1 a 2 CMP, môže mu súd uložiť pokutu do 1.000 eur (§ 382 ods. 1 CMP) a to opakovane za každé porušenie povinností vyplývajúcej z rozhodnutia (§ 382 ods. 1 CMP).

Ak výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti zostane bezvýsledná, a ak to povaha veci pripúšťa, súd môže rozhodnúť o tom, že príslušný štátny orgán zastaví výplatu rodičovského príspevku povinnému podľa osobitného predpisu a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému podľa osobitného predpisu (§ 383 ods. 1 CMP).

Ak úkony a opatrenia súdu smerujúce k dobrovoľnému splneniu povinnosti zostali bezvýsledné, súd výkon rozhodnutia uskutoční (§ 384 ods. 1 CMP).

Exekúciu možno vykonať len podľa zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na vykonanie exekúcie je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať

- a/ zrážkami zo mzdy a z iných príjmov
- b/ prikázaním pohľadávky
- c/ predajom hnutelných vecí
- d/ predajom cenných papierov
- e/ predajom nehnuteľnosti
- f/ predajom podniku
- g/ príkazom na zdržanie vodičského preukazu